

stå, Men wi som flink och färdit folk,
Se på Compasens stål, Och låta Ea-
gen wara tolt: Då gå wi til vårt måhl.

2. Ero Solen är på himmelen, Fast
wi ej henne se, Ero dygd och sanning
segrar än, Och sent omsider le, 3. stor-
men blir man gärna trött, Men
sen det lungnat af, Man hwi-
lar straxt des mera sött, der
nyss man sedt sin graf.

GS 520

Fyra Nya och lustiga

Sijför,

Then Första:

Ahasveros war så mächtig ic.

Then Andra;

Om Gubben Noach ic.

Then Tredje:

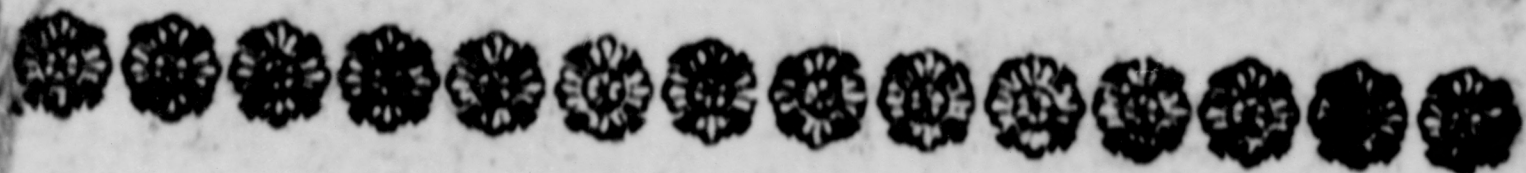
Om en Resonabel Traktör.

Mig tyckes det blir gwaller
rätt nu ic.

Then Fjerde:

At Sol och himmel mörkna ic.

Ja fyra hafwa sin egen bekanta Melodie.

Tryckt i Åhr.

I.

Ahasweros war så mågtig,
Med en Persisk Crona Prægtig,
Såns Riken moro, drick fara du,
Hundra tjugu siu,

Ahasweros satt så gull gul och sur,
Som et Lejon i en Jungfru bur;
Wallust war hans åra,
Dricka och förtära,
Och wår flaska tömma ut.

2. Slottet fullt med härligheter,
Och Scharlakant till Tapeter.
Bänckar moro der af bara Gull,
Alli All af lull lull.

Stort Gata nu uti Eusan war,
Seint ett hundra åttatis dar,
Kungen sielf tracktera,
Eät of dricka mera,
Eät of flinga par om par.

3. Ahasmeri bord, det Brälar,
Win bars fram i guldne skålar,
Spicke Skinka härliq sommar mat,
Låg på silfwer Fat.

Eit som hos wår Kung an plågar stie,
Seck Landshöfdingar och Öfwerste;
Wid des Taffel spisa,
Ej ungom nu wår wisa,
Och af wänligt hjerta le.

4. Ma

4. Man ser af de helga skrifter;
Ahasweros han war gifter:

Drottning Wasthi hete hans gemåhl,
Drickom hennes skål
Hennes Majestät af Persien,
Bröt mot Kungen, som sin bästa wån;
När han wille iefa;
Wåga hon at neka,
Mången flicka tör så än.

5. Kungen uppå siunde dagen,
Uraf win och kärlek tagen,
Slicka sina siu Camrerare,
At sin Drottning be,
Gudnå! den, som då han Blickan ser,
Ej går sielf, men skickar sin Camrer,
Den är, at beklaga,
Eät of glaset taga;
Eät of dricka ännu mer.

6. Drottning Wasthi will ej lyda,
Eätt en ann' sin Crona pryda,
Wigan Esther fick en gylldne skrud
Blef en Kunglig brud.

Hon had en Cusin het Wardechai,
Judar altid skalar weta wi;
Skål för gamla Juden,
Skål för unga Bruden,
Skål för hela Krieri.

7. Juden satt mid Kungens trappa;
Släpte flickor in, som klappa.
Lagom ihla för en Jude nog,
Jungfru bur och frog.

Ewa

Enå Camrerare wid dören stå,
Wista, at de skulle Kungen stå.

Saken sig förwerrar,
Och de goda Herrar,
Blefwo hängde både två.

8. Hör nu på hur Drottning Esther,
Böd til måltids många gäster:

Sielf hans Exelence Haman kom,
Gubbar drickom om.

Ahasveros drack och Esther gret,
Skidhet gör i werlden stor förtret:

Haman med diefränger,
Sig i galgen swänger;
Pusig, stinder, blå och fet.

9. Ahasveros full och bister,
Såg sin Primier Minister

I en galga semtio alnar hög,
Fråga om jag lög.

Juden seu, som Kungens bästa wän,
Klädde sig i Purpur Mantelen;

Med en gylldne Crona,
Prågtig huswud bona:

Ät och dricka, drick! Ja män.

10. Si så ser man werldssens snara,
Höghet ofta stå i fara.

Enckans tempel är en hisslig brant:
Är det icke sant.

Stålta Haman rep och möka bår,
Sådan huswud-bonad gör besvär;

Ahasweri Låra,
Dricka och förtåra,
Är det bästa jag begär.

Den

Den Andra:

1.

Gubben Noach; Gubben Noach war
en heders man, sen han gick ur ar:
ken, Planterade han på marken,
mycket win och, mycket win och, si det
gjorde han.

2. Han wäl wiste, Han wäl wiste, hwad
en men'ska war, torstig af naturen, som
de andra djuren, der för han, och der för
han, och win Planterat har.

3. Noach rodde, Noach rodde, ur sin
gamla ark, köpte sig Boteljer, sådana
man wäljer, til at dricka, til at dricka,
På wår nya Barck.

4. Gubben Noach, Gubben Noach
brukte egna bår, Bipskagg bakan trinder,
rosen-röda kinder, och war lustig, och
war lustig, hurra hurra godt år.

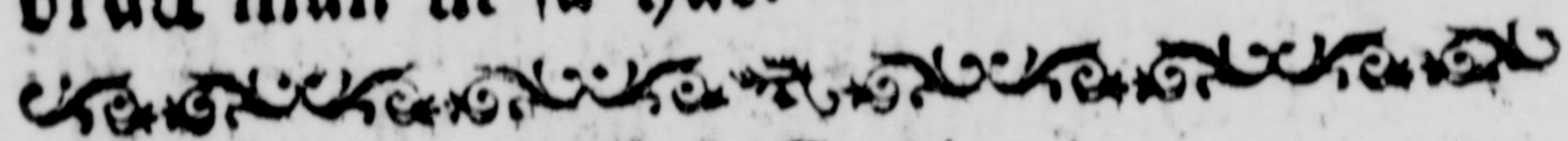
5. Gumman Noach, Gumman Noach
war en heders Fru, hon sin man lät dric-
ka, had jag sådan Glicka, Gifte jag mig,
Gifte jag mig, Just på stunden nu.

6. Aldrig sad hon, Aldrig sad hon;
Kiära Far nå nå, ställ ifrån dig kruset,
Nei det ena ruset, på det andra, på det
andra, lät hon Gubben få.

7. Då war roligt, då war roligt På den
gröna Jord, Man fant wähl til bästa,
ingen torstig nästa, satt och blängde, satt
och blängde, wid et dukat bord.

8.

8. Inga skålar, inga skålar, Gjorde mig
besvär, Ei hvar då den Låran, jag skal
ha den åbran, nej i botten, nej i botten,
drack man ut så här.

Den Tredje:

1.

Mig synes det blir qvaller rätt nu,
Jag tror det icke eller för'n su.

Har Klockan icke slagit,

Så sent ei någon dragit

Och från mig afskied tagit, som du.

2. Jag vill väl hos dig gästa, i fall:

Om du har nog till västa, så skall,

Jag lägga neder Hatten

Och klappa öfver Matten,

Och Håsten höd och västen, på stall.

3. Min Bror det skal ei fela! sitt ned,

Var in hans Bist och Sela, och Wed.

Gjör up en eld och Brasa.

Vi vele lustigt rasa,

Så grannen vår skal fasa, der wid.

4. Spel up i Musicanter, som stå;

På Bådan, i Drabanter som står,

Slå brännvin uti volkar,

Och Ohl i stora hålfar,

Säg til om någon skälckar, godt åhr.

5. Hvi sitten I så tyster? stoor sak,

Ne ingen här som lyfter, Tobak,

Stopp in i några Pipor,

Ei någon der åt lipar,

En det aibr i munaivor, god smak.

6. Begynn en Skåål at dricka, hvern då?
Med rågat mål til vricka, rätt så;

Den Flickan du har kärast,

Som är dig aldranärast,

Forbunden oförfärast, låt gå.

7. Vi villigt os påminner, Skål:
För Wården och Wårinnan, i gåhl,

Stöt glasen hop tillika

Och låt os alla skrifa,

Svarannan icke svika, fult måhl.

8. Vår egen Skål påföljer, stå i

Vår strupa makert följer, lått si,

Alt ingen os förviter

Och sig ur Låget sliter,

Den först i bordet biter är fri.

9. More Balladinet, väl an,

Äf Ohlet och af Winet, hvar man,

Skal ere på vad utdömma,

Ei sidste droppan glömma,

Fäst an man skulle dömma, Jöland.

10. Sidst Corlemirle Buss, ohne tuht,

Wie trincken ohne Bartmisch, ein stuch.

Til des det blifwer dager,

Då hvar och en så lagar,

At han wid afsked tager, En Kluck.

Lätt Sol och Himmel mörkna af, Låt
storm på stormar gå, Låt mist och böl-
ior råmma och haf, Mot os som Lejon
stå.